"ସଚ୍ଚା ସେବାଧାରୀର ଲକ୍ଷଣ"

ଆଜି ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଜ୍ଞାନ ଚନ୍ଦ୍ରମା ନିଜର ଧରାପୃଷ୍ଠର ତାରାମଣ୍ଡଳରେ ସମସ୍ତ ତାରକାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଚମକୁଥିବା ତାରାମାନେ ନିଜର ଚମକ ବା ଆଲୋକ ସାରା ଦୁନିଆକୁ ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି । ଏମିତି ତ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ତାରାମାନେ ଅଛନ୍ତି, କେହି କେହି ବିଶେଷ ଜ୍ଞାନ ତାରକା ଅଟନ୍ତି, କେହି କେହି ସହଜ ଯୋଗୀ ତାରକା ଅଟନ୍ତି, ଆଉ କେହି ଗୁଣଦାନ ମୂରତ ତାରକା ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । କେହି କେହି ନିରନ୍ତର ସେବାଧାରୀ ତାରକା ଅଟନ୍ତି ତ ଆଉ କେହି ସଦା ସମ୍ପନ୍ନ ରହୁଥିବା ତାରକା ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେଲେ ପ୍ରତିମୂହୁର୍ତ୍ତରେ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ତାରକାମାନେ । ଏମାନଙ୍କ ସହିତ କେହି କେହି କେବଳ ଆଶା ରଖିଥିବା ଆଶାବାଦୀ ତାରକାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ତେବେ କେଉଁଠି ଆଶାବାଦୀ ତାରକାମାନେ, କେଉଁଠି ସଫଳତାର ତାରକାମାନେ ! ଉଭୟଙ୍କ ଭିତରେ ମହାନ ଅନ୍ତର ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଉଭୟ ତ ତାରକା ହିଁ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ତାରାମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଉପରେ, ପ୍ରକୃତି ଉପରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପ୍ରଭାବ ମଧ୍ୟ ପଡୁଛି । ସଫଳତାର ତାରକାମାନେ ଚାରିଆଡେ ନିଜର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହର ପ୍ରଭାବ ପକାଉଛନ୍ତି । ଆଶାବାଦୀ ତାରକାମାନେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ କେବେ ସ୍ନେହର ତ କେବେ ମେହନତର ପ୍ରଭାବରେ ରହୁଥିବା କାରଣରୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଗକୁ ବଢିବାର ଆଶା ରଖି ଆଗକୁ ବଢିଚାଲିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜେ ନିଜକୁ ପଚାର ଯେ ମୁଁ କେଉଁଭଳି ତାରକା ? ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ଜ୍ଞାନ, ଯୋଗ, ଗୁଣର ଧାରଣା ଏବଂ ସେବାର ଭାବନା ତ ଅଛି କିନ୍ତୁ ସବୁ କିଛି ଥିଲେ ମଧ୍ୟ କାହା ଭିତରେ ଜ୍ଞାନର ଚମକ ଅଧିକ ଅଛି ତ କାହା ଭିତରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଯୋଗର ଚମକ ରହିଛି । ଆଉ କେହି କେହି ନିଜର ଗୁଣ ମୂରତର ଚମକରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଆକର୍ଷିତ କରୁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ଚାରୋଟିଯାକ ଧାରଣା ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଶତକଡା ହିସାବରେ ଅନ୍ତର ରହିଛି ସେଥିପାଇଁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରରେ ତାରାମାନେ ଚମକୁଥିବାର ଦେଖାଯାଉଛି । ଏହା ଏକ ବିଚିତ୍ର ଆତ୍ମିକ ତାରାମଣ୍ଡଳ ଯାହାର ଆତ୍ମିକ ତାରାମାନଙ୍କର ପ୍ରଭାବ ସାରା ବିଶ୍ୱ ଉପରେ ପଡୁଛି । ତେଣୁ ବିଶ୍ୱର ସ୍ଥୁଳ ତାରାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭାବ ବିଶ୍ୱ ଉପରେ ପଡୁଛି । ତୁମେ ତାରାମାନେ ନିଜେ ଯେତେ ଯେତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଉଛ ସେହି ଅନୁସାରେ ବିଶ୍ୱର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଉପରେ ତା'ର ପ୍ରଭାବ ପଡୁଛି ଏବଂ ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ ପଡୁଥିବ । ଯେପରି ଅନ୍ଧକାର ଯେତେ ଅଧିକ ହେବ ସେତେ ଅଧିକ ତାରାମାନଙ୍କର ରିମ୍‌ଝିମ୍ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦେଖାଯିବ, ସେହିପରି ଦୁନିଆରେ ଯେତେ ଯେତେ ଅପ୍ରାପ୍ତି ରୂପୀ ଅନ୍ଧକାର ବଢିଚାଲିବ ସେତେସେତେ ତୁମେ ଆତ୍ମିକ ତାରାମାନଙ୍କର ବଶେଷ ପ୍ରଭାବ ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ଲାଗିବେ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧରାପୃଷ୍ଠରେ ଚମକୁଥିବା ତାରମାନେ ଜ୍ୟୋତି ବିନ୍ଦୁ ରୂପରେ ଏବଂ ପ୍ରକାଶମୟ କାୟାଧାରୀ ଫରିସ୍ତା ରୂପରେ ଦେଖାଯିବେ । ଯେପରି ବର୍ତ୍ତମାନ ଆକାଶର ତାରମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗବେଷଣା କରିବାରେ ସେମାନେ ନିଜର ସମୟ, ଶକ୍ତି ଏବଂ ଧନକୁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଚାଲିଛନ୍ତି, ସେହିପରି ଆତ୍ମିକ ତାରାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବାକୁ ଲାଗିବେ । ଯେପରି ବର୍ତ୍ତମାନ ଆକାଶରେ ତାରାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି, ସେହିପରି ଏହି ଧରଣୀପୃଷ୍ଠରେ ଚାରିଆଡେ ଫରିସ୍ତାମାନଙ୍କର ଝଲକ ଏବଂ ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ତାରାମାନଙ୍କର ଝଲକକୁ ଦେଖିବେ ଏବଂ ଅନୁଭବ କରିବେ ଏବଂ ଭାବିବେ—ଏମାନେ କିଏ, କେଉଁଠାରୁ ଏହି ଧରାପୃଷ୍ଠକୁ ଆସି ନିଜର ଚମତ୍କାରୀ ଦେଖାଉଛନ୍ତି ! ଯେପରି ସ୍ଥାପନାର ଆଦି ସମୟରେ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ ଯେ ଚାରିଆଡେ ବ୍ରହ୍ମା ଏବଂ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ୍‌କାରର ତରଙ୍ଗ ଖେଳିଯାଇଥିଲା, ଇଏ କିଏ ? ଏସବୁ କ'ଣ ଦେଖାଯାଉଛି ? ଏହାକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଲୋକ ଏଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ, ସେହିଭଳି ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଚାରିଆଡେ ଏହି ଦୁଇଟି ରୂପ ଜ୍ୟୋତି ଏବଂ ଫରିସ୍ତା ସେଥିରେ ବାପଦାଦାଙ୍କ ସହିତ ପିଲାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଝଲକ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବେ ଏବଂ ଜଣଙ୍କଠାରୁ ଅନେକଙ୍କର ସ୍ୱତଃ ଭାବରେ ଏଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷିତ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ସବୁ ଦୃଶ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କର ସମ୍ପନ୍ନତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଟକି ରହିଛି । ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ନିଜର ଫରିସ୍ତା ସ୍ୱରୂପର ସ୍ଥିତିକୁ ସହଜରେ ଏବଂ ସ୍ୱତଃ ଭାବରେ ଅନୁଭବ କରିବ ସେତେବେଳେ ଯାଇ ସାକ୍ଷାତ୍ ଫରିସ୍ତାମାନେ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାରରେ ଦେଖାଯିବେ । ଏହି ବର୍ଷଟି ଫରିସ୍ତା ପଣିଆର ସ୍ଥିତିରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଦିଆଯାଇଛି । କେହି କେହି ପିଲା ଭାବୁଛନ୍ତି କ'ଣ କେବଳ ଯୋଗର ଅଭ୍ୟାସ କରିବୁ ନା ସେବା ମଧ୍ୟ କରିବୁ ବା ସେବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୋଇ ତପସ୍ୟାରେ ମଗ୍ନ ରହିବୁ ! ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ସେବାର ଯଥାର୍ଥ ଅର୍ଥ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି— ସେବାଭାବ ଅର୍ଥାତ ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ଶୁଭଭାବନା, ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାମନାର ଭାବ ଅର୍ଥାତ୍ ଭାବନା । ସେବାଭାବ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାର ଭାବନା ଅନୁସାରେ ତା'କୁ ଫଳ ଦେବା । ବିନାଶୀ ଭାବନା ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାବନା । ତୁମେ ଆତ୍ମିକ ସେବାଧାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯଦି କେହି ଆତ୍ମିକ ସ୍ନେହ ପାଇବାର ଭାବନା

ରଖୁଛନ୍ତି ବା ଶକ୍ତିର ସହଯୋଗର ଭାବନା ରଖୁଛନ୍ତି ବା ଖୁସିର ଭାବନା ରଖୁଛନ୍ତି ବା ଶକ୍ତିଗୁଡିକ ପ୍ରାପ୍ତି କରିବାର ଭାବନା ରଖୁଛନ୍ତି, ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହର ଭାବନା ରଖୁଛନ୍ତି, ଏହିଭଳି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଭାବନାର ଫଳ ଅର୍ଥାତ୍ ସହଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ଅନୁଭୂତି କରାଇବାକୁ ହିଁ ସେବାଭାବ କୁହାଯାଏ । କେବଳ ଭାଷଣ କରିଦେଲ ବା କୌଣସି ଗ୍ରୁପକୁ ଜ୍ଞାନ ବୁଝାଇଦେଲ, କୋର୍ସ କରାଇଦେଲ, ବା ସେ□ର ଖୋଲିଦେଲ— ଏହାକୁ ସେବାଭାବ କୁହଯିବ ନାହିଁ । ସେବା ଅର୍ଥାତ୍ କୌଣସି ବି ଆତ୍ମାକୁ ପ୍ରାପ୍ତିର ମେଓ୍ୱା ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତିବର୍ଦ୍ଧକ ଫଳର ଅନୁଭବ କରାଇବା, ତେବେ ଏହିଭଳି ସେବା ଭିତରେ ତପସ୍ୟା ଅନ୍ତର୍ନିହିତ । ଏବେ ତପସ୍ୟାର ଅର୍ଥ ତ ଶୁଣିଲ— ଦୃଢ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା ଯେକୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହିଁ ତପସ୍ୟା କୁହାଯାଏ । ଯେଉଁଠାରେ ଯଥାର୍ଥ ସେବାର ଭାବନା ରହିଛି ସେଠାରେ ତପସ୍ୟାର ଭାବ ଅଲଗା ନୁହେଁ । ତ୍ୟାଗ, ତପସ୍ୟା, ସେବାର ମିଳିତ ରୂପ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ସେବା, ସେଥିପାଇଁ ନାମଧାରୀ ସେବାର ଫଳ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ମିଳିଥାଏ । ଯେଉଁଠି ସେବା କରିଲ ସେଇଠି ଅଳ୍ପକାଳର ପ୍ରଭାବରୂପୀ ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ତୁରନ୍ତ ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲା । ତେବେ ଅଳ୍ପକାଳର ପ୍ରଭାବର ଫଳ ସ୍ୱରୂପ ଅଳ୍ପକାଳର ମହିମା ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ— ବହୁତ ଭଲ ଭାଷଣ କରିଲ, ବହୁତ ଭଲ କୋର୍ସ କରାଇଲ, ବହୁତ ଭଲ ସେବା କରିଲ । ଏହିଭଳି ଭଲ ଭଲ କହିବାର ଅଳ୍ପକାଳର ଫଳ ମିଳିଗଲା ଏବଂ ସେବାଧାରୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମହିମା ଶୁଣିବାର ଅଳ୍ପକାଳର ଫଳ ମିଳିଗଲା । କିନ୍ତୁ ଅନୁଭୂତି କରାଇବା ଅର୍ଥ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ଯୋଡିଦେବା, ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିଦେବା— ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ପ୍ରକୃତ ସେବା । ପ୍ରକୃତ ସେବାରେ ଯଦି ତ୍ୟାଗ ତପସ୍ୟା ନଥିବ ତେବେ ଏହା ୫୦-୫୦ ପ୍ରତିଶତ ସେବା ନୁହେଁ, ୨୫ ପ୍ରତିଶତ ସେବା ।

ସଚ୍ଚା ସେବାଧାରୀମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ ହେଲା— ତ୍ୟାଗ ଅର୍ଥାତ୍ ନମ୍ରତା ଏବଂ ତପସ୍ୟା ଅର୍ଥାତ୍ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ଉପରେ ନିଶ୍ଚୟ ଏବଂ ନିଶାରେ ଦୃଢତା । ଯଥାର୍ଥ ସେବା ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ । ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ନିରନ୍ତର ସଚ୍ଚା ସେବାଧାରୀ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ଦେଉଛନ୍ତି । କହୁଥିବ ସେବା କରୁଛୁ କିନ୍ତୁ ସେଥିରେ ନିଜର ସ୍ଥିତି ହଲଚଲ୍ ହେଉଥିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ହଲଚଲ କରୁଥିବ— ଏହିଭଳି ସେବାରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ବାପଦାଦା କହୁଛନ୍ତି, ଏଭଳି ସେବା ନ କରିବା ଭଲ, କାହିଁକି ନା ସେବାର ବିଶେଷ ଗୁଣ ହେଲା "ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା" ଯେଉଁଠାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ନାହିଁ, ଚାହେଁ ନିଜ ଉପରେ ହେଉ ବା ସମ୍ପର୍କରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା ଉପରେ ହେଉ, ସେହିଭଳି ସେବା ନା ନିଜକୁ ଫଳର ପ୍ରାପ୍ତି କରାଇପାରିବ, ନା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତିର ଅନୁଭବ କରାଇପାରିବ । ଏହା ଅପେକ୍ଷା ପ୍ରଥମେ ନିଜେ ନିଜକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟମଣୀ କରି ତା'ପରେ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଯାଅ, ତେବେ ଠିକ୍ ହେବ । ନଚେତ୍ ସୂକ୍ଷ୍ମ ରୂପରେ ବୋଝ ନିଶ୍ଚିତ ଚଢିବ । ଏହିଭଳି ଅନେକ ପ୍ରକାରର ବୋଝ ଉଡିବା କଳାରେ ବିଘ୍ନ ପକାଇଥାଏ । ତେଣୁ ବୋଝକୁ ଚଢାଇବାର ନାହିଁ, ବରଂ ଉତାରୀଦେବା ଉଚିତ୍ । ଯେତେବେଳେ ଏହିଭଳି ସ୍ଥିତି ଅନୁଭବ କରୁଛ ସେତେବେଳେ ସେବା କରିବା ଅପେକ୍ଷା ଏକାନ୍ତବାସୀ ହୋଇଯିବା ଭଲ, କାରଣ ଏକାନ୍ତବାସୀ ହେବା ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱପରିବ□ନ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ରହିବ । ତେବେ ବାପଦାଦା ଯେଉଁ ତପସ୍ୟାର କଥା କହୁଛନ୍ତି ତାହା କେବଳ ଦିନରାତି ବସି ତପସ୍ୟା କରିବା କଥା କହୁନାହାଁନ୍ତି । ତପସ୍ୟାରେ ବସିବା ମଧ୍ୟ ସେବା ହିଁ ଅଟେ । ଲାଇଟ୍ ହାଉସ୍, ମାଇଟ୍ ହାଉସ ଅର୍ଥାତ୍ ଶାନ୍ତି ଏବଂ ଶକ୍ତିର କେନ୍ଦ୍ର ହୋଇ ଶାନ୍ତିର କିରଣ, ଶକ୍ତିର କିରଣ ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ହେବ । ତପସ୍ୟା ସହିତ ମାନସିକ ସେବା ମଧ୍ୟ ଯୋଡି ହୋଇ ରହିଛି, ଅଲଗା ନାହିଁ । ନଚେତ୍ ତପସ୍ୟା କ'ଣ କରିବ ? ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା, ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମା ତ ହୋଇଯାଇଛ । ଏବେ ତପସ୍ୟା ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜେ ସର୍ବଶକ୍ତିରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇ ଦୃଢ ସ୍ଥିତି, ଦୃଢ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱର ସେବା କରିବ । କେବଳ ବାଣୀର ସେବା, ସେବା ନୁହେଁ । ଯେପରି ସୁଖ, ଶାନ୍ତି, ପବିତ୍ରତାର ପରସ୍ପର ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି ସେହିପରି ତ୍ୟାଗ, ତପସ୍ୟା, ସେବାର ମଧ୍ୟ ପରସ୍ପର ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି । ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନିଜର ତପସ୍ୱୀ ସ୍ୱରୂପ ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସେବାଧାରୀ ସ୍ୱରୂପ ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି । ତପସ୍ୱୀ ସ୍ୱରୂପର ଦୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟ ସେବା କରିଥାଏ । ସେମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ ଚେହେରା ମଧ୍ୟ ସେବା କରିଥାଏ, ତପସ୍ୱୀମୂରତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଦର୍ଶନ ମାତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତିର ଅନୁଭୂତି ହୋଇଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ଆଜିକାଲି ଦେଖ ଯେଉଁମାନେ ହଠଯୋଗର ସାଧନା ଦ୍ୱାରା ତପସ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କେତେ ଭିଡ ଲାଗିଯାଉଛି । ଏହା ତୁମମାନଙ୍କର ତପସ୍ୟାର ପ୍ରଭାବର ସ୍ମାରକୀ ଶେଷ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଚଳିତ ହୋଇ ଆସୁଛି । ତେଣୁ ବୁଝିପାରିଲ ସେବାଭାବ କାହାକୁ କୁହାଯାଏ ! ସେବାଭାବ ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତଙ୍କର ଦୋଷ

ଦୁର୍ବଳତା ଗୁଡିକୁ ନିଜ ଭିତରେ ସମାହିତ କରିନେବାର ଭାବ । କାହାର ଦୁର୍ବଳତା ସହିତ ସାମନା-ସାମନୀ ହେବାର ଭାବ ନୁହେଁ, ସମାହିତ କରିବାର ଭାବ । ନିଜେ ସହନ କରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଦେବାର ଭାବ ସେଥିପାଇଁ ସହନ ଶକ୍ତି କୁହାଯାଏ । ସହନ କରିବା ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜ ଭିତରେ ଶକ୍ତି ଭରିବା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଦେବା । ସହନ କରିବା, ମରିବା ନୁହେଁ । କେହି କେହି ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମେ ତ ସହନ କରି କରି ମରିଯିବୁ । କ'ଣ ଆମକୁ ହିଁ ମରିବାକୁ ପଡିବ ? କିନ୍ତୁ ଏହା ମରିବା ନୁହେଁ । ଏହା ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସ୍ନେହର ସହିତ ବ୍ିବା । କିପରି ବି ବିରୋଧୀ ହୋଇଥାଉ, ରାବଣଠାରୁ ମଧ୍ୟ କ୍ରୁର ହୋଇଥାଉ, ଥରେ ନୁହେଁ ୧୦ ଥର ପଛେ ସହନ କରିବାକୁ ପଡୁ ପୁଣି ବି ସହନଶକ୍ତିର ଫଳ ଅବିନାଶୀ ଏବଂ ମିଠା ହିଁ ହେବ । ସେ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ପରିବ୍ନ ହେବ । କେବଳ ଏହିଭଳି ଭାବନା ରଖିବାର ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ତ ଏତେ ସହନ କରିଲି, ସିଏ ମଧ୍ୟ କିଛି କରୁ । ଏହିଭଳି ଅଳ୍ପକାଳର ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତିର ଭାବନା ରଖ ନାହିଁ । ଦୟାଭାବ ରଖ ଏହାକୁ ହିଁ କୁହଯାଏ "ସେବାଭାବ" । ତେଣୁ ଏହି ବର୍ଷ ଏହିଭଳି ସଚ୍ଚାସେବାର ପ୍ରମାଣ ଦେଇ ସୁପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ତାଲିକାଭୁକ୍ତ ହେବାର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଉଛି । ଏବର୍ଷ ଏସବୁ ଦେଖାଯିବ ନାହିଁ ଯେ ମେଳା ବା ଉତ୍ସବ ଇତ୍ୟାଦି ବହୁତ ଭଲ କରିଛ, କିନ୍ତୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟମଣୀ ହୋଇ ସନ୍ତୁଷ୍ଟତାର ସହିତ ସେବା କରିବାରେ ନିଜର ନମ୍ବରକୁ ଆଗକୁ ନେବାକୁ ହେବ । "ବିଘ୍ନ ବିନାଶକ" ଉପାଧି ପାଇବାର ଉତ୍ସବରେ ପୁରସ୍କାର ନେବାକୁ ହେବ । ବୁଝିଲ ! ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ" ନଷ୍ଟୋମୋହା ସ୍ମୃତି ସ୍ୱରୂପ" । ତେବେ ୧୮ ବର୍ଷର ସମାପ୍ତିର ଏହା ବିଶେଷ ଭାବରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବାର ଅଧ୍ୟାୟ ନିଜର ସ୍ୱରୂପରେ ଦେଖାଅ । ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ "ବାପ୍ ସମାନ ହେବା" । ଆଚ୍ଛା !

ସର୍ବଦା ଚମକୁଥିବା ଆତ୍ମିକ ତାରାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ସନ୍ତୁଷ୍ଟତାର ତରଙ୍ଗ ବ୍ୟାପ୍ତ କରୁଥିବା ସନ୍ତୁଷ୍ଟମଣୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ଏକା ସମୟରେ ତ୍ୟାଗ, ତପସ୍ୟା, ସେବାର ପ୍ରଭାବ ପକାଉଥିବା ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ଭାବନାର ଆତ୍ମିକ ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଉଥିବା ବୀଜ ସ୍ୱରୂପ ବାପ୍ ସମାନ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସମ୍ପନ୍ନ ହେବାର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ସ୍ମୃତି ସହିତ ନମସ୍ତେ ।

ପଞ୍ଜାବ ତଥା ହରିୟାନା ଜୋନ୍‌ର ଭାଇ-ଭଉଣୀଙ୍କ ସହିତ ଅବ୍ୟକ୍ତ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ୍:-

ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ଅଚଳ ଅଟଳ ଆତ୍ମା ଅନୁଭବ କରୁଛ ? ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରର ହଲ୍‌ଚଲ୍‌ରେ ଅଚଳ ରହିବା ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ । ସାରା ଦୁନିଆ ହଲ୍‌ଚଲ୍‌ରେ ଥିବ କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନେ ହଲଚଲ୍‌ରେ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । କାହିଁକି ନା ତୁମେ ଡ୍ରାମାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୃଶ୍ୟକୁ ଜାଣିଛ । ଜ୍ଞାନବାନ ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମାମାନେ ସର୍ବଦା ସ୍ୱତଃ ହିଁ ଅଚଳ ରହିଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ କେବେ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦେଖି ବିଚଳିତ ହେଉ ନାହଁ ତ ? ନିର୍ଭୟ ଅଟ ? ଶକ୍ତିମାନେ ନିର୍ଭୟ ଅଟ ? ନା ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ଭୟ ଲାଗୁଛି ? କାହିଁକି ନା ଏସବୁ ତ ପ୍ରଥମରୁ ସ୍ଥାପନା ସମୟରୁ ହିଁ ଜାଣିସାରିଛ ଯେ ଭାରତରେ ଗୃହଯୁଦ୍ଧ ନିଶ୍ଚିତ ଲାଗିବ । ଏସବୁ ଆରମ୍ଭ ସମୟର ଚିତ୍ରରେ ହିଁ ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ତେଣୁ ଯାହା ସବୁ ଦେଖାଯାଇଛି ତାହା ତ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ ନା ! ଭାରତର ପାର୍ଟ ହିଁ ସିଭିଲ୍ ୱାର ଅର୍ଥାତ୍ ଗୃହଯୁଦ୍ଧ ସହିତ ସଂଶ୍ଲିଷ୍ଟ ସେଥିପାଇଁ ନଥିଙ୍ଗ୍ ନ୍ୟୁ ଅର୍ଥାତ୍ କିଛି ବି ନୂଆ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ନଥିଙ୍ଗ୍ ନ୍ୟୁ ଭାବୁଛ ନା ବିଚଳିତ ହୋଇଯାଉଛ ? କ'ଣ ହେଲା, କିପରି ହେଲା, ଏମିତି ହୋଇଗଲା.... ସମାଚାର ଗୁଡିକୁ ଶୁଣିବା ଏବଂ ଦେଖିବା ସହିତ ଡ୍ରାମାର ନିଧାର୍ଯ୍ୟକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇ ଦେଖିବା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ତଥା ସାହସ ଦେବା— ଏହା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର କବ୍ୟ ଅଟେ ନା ! ଦୁନିଆର ଆତ୍ମାମାନେ ତ ବ୍ୟସ୍ତ ବିଚଳିତ ହେବେ ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଶକ୍ତି ଭରିବ । ଯେଉଁମାନେ ବି ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଆସିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତିର ଦାନ ଦେବ, ଶାନ୍ତିର ଦାନ ଦେବ ।

ଏବେ ଅଶାନ୍ତି ସମୟରେ ହିଁ ଶାନ୍ତିର ଦାନ ଦେବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଛି, ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଶାନ୍ତିର ସନ୍ଦେଶବାହକ ଅଟ ନା । ଶାନ୍ତିଦୂତ ମାନଙ୍କର ଗାୟନ ରହିଛି ନା ! ତେଣୁ କେତେବେଳେ ବି, କେଉଁଠି ବି ରହୁଛ, ଚାଲୁଛ, ଯାହା କିଛି ବି କରୁଛ ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ଶାନ୍ତିର ଦୂତ ମନେ କରିଚାଲ । ଆମେ ଶାନ୍ତିର ଦୂତ, ଶାନ୍ତିର ସନ୍ଦେଶବାହକ ଅଟୁ— ଏହିଭଳି ଭାବିବା ଦ୍ୱାରା ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଶାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶାନ୍ତିର ଦାନ ଦେଇପାରିବ । ସେମାନେ ତୁମକୁ ଅଶାନ୍ତି ଦିଅନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଶାନ୍ତି ଦିଅ । ସେମାନେ ନିଆଁ ଲଗାଇବେ, ତୁମେ ପାଣି ଢାଳିବ । ଏହା ହିଁ ତୁମର କର୍ମ ଅଟେ

ନା ! ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ସଚ୍ଚା ସେବାଧାରୀ । ତେବେ ଏହିଭଳି ସମୟରେ ଏହିଭଳି ସେବା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଶରୀର ତ ବିନାଶୀ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା ଯଦି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥାଏ ତେବେ ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡିଦେଲେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଶରୀରରେ ଯୋଗବଳର ପ୍ରାରବ୍ଧ ମିଳିବାକୁ ଲାଗିବ ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅବିନାଶୀ ପ୍ରାପ୍ତି କରାଇଚାଲ । ତେବେ ତୁମେ ସମସ୍ତେ କ'ଣ ଅଟ ? ଶାନ୍ତିର ଦୂତ, ଶାନ୍ତିର ସନ୍ଦେଶବାହକ, ମାଷ୍ଟର ଶାନ୍ତିଦାତା, ମାଷ୍ଟର ଶକ୍ତିଦାତା, ଏହି ସ୍ମୃତି ସର୍ବଦା କାୟମ ରହୁଛି ତ ! ବ□ମାନ ଏହି ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଗକୁ ବଢାଇଚାଲ— ଏହା ହିଁ ତୁମର ସେବା । ସରକାରଙ୍କର ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ନିୟମ ଲାଗୁ କରାଯାଏ ସେତେବେଳେ ତା'କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମାନିବାକୁ ହିଁ ପଡିଥାଏ ସେହିପରି ଯେତେବେଳେ ବି ସମୟ ମିଳୁଛି ସେତେବେଳେ ମନ ଦ୍ୱାରା, ବାଣୀ ଦ୍ୱାରା ସେବା ନିଶ୍ଚିତ କରୁଥାଅ । ଏବେ ତ ମାନସିକ ସେବାର ବହୁତ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ଯଦି ନିଜ ଭିତରେ ଶକ୍ତି ଭରପୁର ଥିବ ତେବେ ତ ଅନ୍ୟକୁ ଦେଇପାରିବ ! ତେଣୁ ଶାନ୍ତିଦାତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ସର୍ବଦା ଶାନ୍ତିଦାତା ହୁଅ । ଦାତା ମଧ୍ୟ ଅଟ, ବିଧାତା ମଧ୍ୟ ଅଟ । ଚାଲିବା-ବୁଲିବା ସମୟରେ ମନେ ରହିଥାଉ ଯେ— ମୁଁ ମାଷ୍ଟର ଶାନ୍ତିଦାତା, ମାଷ୍ଟର ଶକ୍ତିଦାତା ଅଟେ— ଏହି ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ଅନେକ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଏବଂ ଶକ୍ତିର ତରଙ୍ଗର ଅନୁଭବ କରାଅ । ତେବେ ଯାଇ ସେମାନେ ଅନୁଭବ କରିବେ ଯେ ଏହାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଆସିଲେ ଶାନ୍ତିର ଅନୁଭୂତି ହେଉଛି । ତେବେ ଏହି ବରଦାନ ସର୍ବଦା ମନେ ରଖିଥିବ ଯେ ବାବାଙ୍କ ଭଳି ମାଷ୍ଟର ଶାନ୍ତିଦାତା, ଶକ୍ତିଦାତା ହେବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ସମସ୍ତେ ବାହାଦୂର ଅଟ ନା ! ହଲଚଲ୍ ପରିସ୍ଥିତିରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ନ ଚାଲୁ କାହିଁକି ନା ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ କେବେ ବି ସମର୍ଥ ହେବା ପାଇଁ ଦେବ ନାହିଁ । କ'ଣ ହେବ, ଏଭଳି ହୋଇଯିବ ନାହିଁ ତ.... ଏସବୁ ବ୍ୟର୍ଥ ଅଟେ । ଯାହା କିଛି ହେଉଛି ତା'କୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇ ଦେଖ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଦିଅ । କିପରି ହେବ ? ଏହିଭଳି ସାଇଡ୍ ସିନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ରାସ୍ତାକଡର ଦୃଶ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଆସିବ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ବାଇପ୍ଲଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଖ୍ୟ ନାଟକ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ନାଟକ ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ଦେଖୁଛ । ଯଦି ବାଇପ୍ଲଟ ମନେ କରିବ ତେବେ ବିଚଳିତ ହେବ ନାହିଁ । ଆଚ୍ଛା !

ବିଦାୟ ସମୟରେ (ଅମୃତବେଳାରେ)

ଏହି ସଂଗମଯୁଗ ହିଁ ଅମୃତବେଳା । ସାରା ସଂଗମଯୁଗ ସୃଷ୍ଟିର ଅମୃତବେଳା ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ଏହି ସମୟର ମହାନତାର ଗାୟନ ସଦାସର୍ବଦା ହୋଇ ଆସୁଛି । ତେଣୁ ସାରା ସଂଗମଯୁଗ ଅର୍ଥାତ୍ ଅମୃତବେଳା ହିଁ ଡାଇମଣ୍ଡ ମର୍ଣ୍ଣିଙ୍ଗ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ହୀରା ତୁଲ୍ୟ ପ୍ରଭାତର ସମୟ । ଏହି ସମୟରେ ସର୍ବଦା ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କ ସାଥୀରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ଅଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଏହା ବେହଦର ଡାଇମଣ୍ଡ ମର୍ଣ୍ଣିଙ୍ଗ୍ । ବାପଦାଦା ତ ସର୍ବଦା କହିଆସିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ୱରୂପରେ ବ୍ୟକ୍ତ ଦେଶ ହିସାବରେ ଆଜି ବି ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ରହିବାର ଗୁଡମର୍ଣ୍ଣିଙ୍ଗ୍ କୁହ, ଗୋଲଡେନ୍ ମର୍ଣ୍ଣିଙ୍ଗ୍ କୁହ ବା ଡାଇମଣ୍ଡ ମର୍ଣ୍ଣିଙ୍ଗ୍ କୁହ, ଯାହା ବି କୁହ ତାହା ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଜଣାଉଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ସୁପ୍ରଭାତ, ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଭାତ ଏବଂ ହୀରାତୁଲ୍ୟ ପ୍ରଭାତର ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ନିଜେ ମଧ୍ୟ ହୀରାତୁଲ୍ୟ ଅଟ ଏବଂ ସକାଳ ମଧ୍ୟ ହୀରାତୁଲ୍ୟ ଅଟେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ହୀରାତୁଲ୍ୟ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ରହିବାର ଗୁଡମର୍ଣ୍ଣିଙ୍ଗ୍ । ଆଚ୍ଛା !

ବରଦାନ:- ପା□ ତତ୍ୱ ଏବଂ ପା□ ବିକାରକୁ ନିଜର ସେବାଧାରୀ କରି ମାୟାଜିତ୍ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହୁଅ ।

ଯେପରି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ବିଶ୍ୱ ମହାରାଜା ଏବଂ ବିଶ୍ୱ ମହାରାଣୀଙ୍କର ରାଜକୀୟ ପୋଷାକକୁ ଦାସଦାସୀମାନେ ପଛରୁ ଟେକି ଧରିଥା'ନ୍ତି, ସେହିଭଳି ସଂଗମଯୁଗରେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଯେତେବେଳେ ମାୟାଜିତ୍ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହୋଇ ଅନେକ ଗୁଡିଏ ଉପାଧି ରୂପୀ ଡ୍ରେସ୍ ଦ୍ୱାରା ସଜବାଜ ହୋଇ ରହିବ ତେବେ ଏହି ପା□ତତ୍ୱ ଏବଂ ପା□ ବିକାର ତୁମର ଡ୍ରେସ୍‌କୁ ପଛ ପଟୁ ଉଠାଇ ଧରିବେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଧୀନ ହୋଇ ଚାଲିବେ, ସେଥିପାଇଁ ଦୃଢ ସଂକଳ୍ପ ରୂପୀ ବେଲ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଉପାଧି ରୂପୀ ଡ୍ରେସ୍‌କୁ ଟାଇଟ୍ କରି ପିନ୍ଧିଥାଅ, ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଡ୍ରେସ ଏବଂ ଶୃଙ୍ଗାର କରିବାର ସାମଗ୍ରୀ ଦ୍ୱାରା ସୁସଜ୍ଜିତ ହୋଇ ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ରୁହ ତେବେ ଯାଇ ଏହି ବିକାରଗୁଡିକ ବା ପ□ତତ୍ୱ ପରିବ□ନ ହୋଇ ସହଯୋଗୀ ସେବାଧାରୀ ହୋଇଯିବେ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯେଉଁ ସବୁ ଗୁଣ ବା ଶକ୍ତିଗୁଡିକର ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛ ସେଗୁଡିକର ଅନୁଭବରେ ହଜିଯାଅ କାରଣ ଅନୁଭବ ହିଁ ସବୁଠାରୁ ବଡ କ୍ଷମତା ।